

Phillipsson rev sitt ljusröda hår och kostade en hotfull blick på Hütte. Hade den boken inte funnits, hade han nu varit 5 kr rikare. Phillipsson hade naturligen köpt en del böcker, och innan han betalade, slog han upp bokprisets förhållande till spec. Vikten för trä. Men då slog han i hast i hetsen upp fel tabell, och erhöll förhållandet för klot band med skinnrev istället för häftad utlagga. Detta grånade honom, och han beslöjt att hundraertio anita lovarit tabellen vid bokköp. Under det att studerande Phillipsson funderade över sin lindrigt sagt svaga ekonomi och delvis hade små tankar på att inställa betalningarna, slog honom den tanken att medelst en matematisk knorr göra sig till en rik man. Studeranden Phillipsson visste, att i matematik allt var möjligt, och varför då icke använda sig av denna metod att undkomma en kalaball med inackorderingsfrån. Phillipssons hår antog en rödbröd färg av idel glädje, och han tog fram 50 kompendiepapper för att börja sina beräkningar. Han tog ett diabolistikt leende vid tanken på huru svenska ruldmyntfoten skulle lida under hans pennstråle och tänkte med vemod på forna matematikers frånga hjärnor. Så började Phillipsson med att sätta upp en serie, i vilken han satte sin privata förmögenhet som rundkapital. Han antog däreför dessa 11 öre såsom en fond för välförande ärenden, insatt för 30 års sedan, och lovade själv, att varje år insätta 7000 kronor under 20 års tid med reservation för dödsfall. Renteafoten ansåg han borde sättas tämligen hörför att åstadkomma en hastigare ökning av kapitallet. Nu kom studerande Phillipsson till den punkt, där hans renala idé skulle omkasta allt vad som förut ansetts som lag inom matematiken. Han förlängde dessutom att bråken med 80000 och bröt ut nämnarna, sart dividerade dessam med 79999. Hans ögon brunno som av feber, när de oerhörda summorna kommo fram på papperet. Vilda planer korsade hans huvud. Phillipsson såg sig själv i en lyxbil med en hastighet av 700 km i timmen susa fram längs kraftans vägnätets i kurvor, som lektor John Svensson aldrig ens drömt om. Phillipsson avslutade ekvationen och fann sig själv vara ägare till 16 miljoner 933 tusen kronor och 11 öre. Han fattades av vild glädje. Han kände, att denna upptäckt borde firas, och eftersom beslut och handling kro ett hos Phillipsson, befann han sig inom några få ögonblick i bil på väg till hotel Savoy, och väl inkommen, beställde han en utsökt middag för tre personer, ty äyr beställa in så mycket mat, som Phillipsson önskade åt en person, hade nog varit omöjligt. Phillipsson åt och frojdades och nottog med en nådig nick notan värpå han bad hovmästaren vänta ett ögonblick medan han räknade öfver. Han satte in summans som kvot i en öndlig serie, geometrisk, erhöil som resultat 0,09 öre, rundade av till 2 öre för snabb uppsättning och lämnade lokalen. Efter en stund märkte Phillipsson, att han var förföljd av fyra poliser och an hovmästare. Phillipsson jämförde sina ben med deras och insåg, att en hastig promenad ej skulle rädda situationen, men rådlös har man aldrig sett studerande Phillipsson. Han tog sats, hoppade upp på en bil och från denna kostade han sig mot en lyk+ stolpe, som änn fattade med händerna. Phillipssons rättvinklga rörelse omsattes i rotation. Hade han Phillipsson varit en yta, så hade han varit förlorad, ty då skulle poliserna ha häktat den utkomna rotationskroppen. Men eftersom Phillipsson själv var en kropp, blev rotationsfiguren ett tomrum, vilket konstaplar na och hovmästaren lämnade. Phillipsson kunde stiga ned, räddad av naturlens avsky för tomrummet.

EN DESTILLUSION

Jag en afton gick i staden
 Ensam, dyster, föga nöjd
 Fick jag plötsligt se en flicka
 Vilken ljuvlig ögonfröja.

Friska kinder med små gropar
 Ras-as-flotta fina ben,
 Svarta ögon-blanka lockar
 Och i övrigt snyggt och ren

Jag blev genast helt betagen.
 Hennes blick en stund jag kände
 Blodet sjödd och benen veko.
 Pulsen slojs och pannan brände.

Skulle jag blott endast våga
 Att gå fram och fatta mod?
 Strunt i allt - men
 När jag inför henne stod

Ryggade hon strax tillbaka
 Och på gammalt välkänt vis
 Högde hon en skrikligt stämna
 För att ropa på: POLIS!